

РЕШЕНИЕ

№ 20804

гр. София, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

при участието на секретаря КРИСТИН ЮЛ. И.
като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело
№ 20231110134299 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XIII ГПК (Общ исков процес)

Д. Н. В. е предявила срещу ***** отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК за установяване недължимостта на сумата от 200,85 лв., представляваща 1/2 част от стойността на потребени водоснабдителни и канализационни услуги за периода м. 08.2018 г. - м. 02.2020 г., начислена по партида с клиентски № ***** за имот, находящ се в *****.

Ищецът твърди, че сумата от 401,70 лв. е начислена по откритата на името на наследодателя й ***** партида в ответното дружество като стойност на потребени ВиК услуги за посочения период, като ответникът претендирал от нея заплащане на 1/2 част от задълженията предвид дела й от наследството. Счита, че не дължи заплащането на сумата поради липса на облигационно отношение с ответника, доколкото е обитател на жилището, а не негов собственик или ползвател и следователно нямала качеството потребител по силата на закона. Оспорва доставяните от ответното дружество услуги да са на претендираната стойност, като поддържа извършването на нарушения при периодично извършваните отчети на общия и

индивидуалните водомери в сградата. Навежда възражение за изтекла тригодишна погасителна давност за вземанията.

В срока за отговор на исковата молба ответникът изразява становище за недопустимост на иска по отношение на периода м. 02.2019 г. - м. 02.2020 г. за сумата от 151,38 лв. предвид обстоятелството, че същият не е претендирал заплащане на тази част от оспорените суми от ищцата. По същество счита, че за останалата част от оспорената сума в размер на 49,47 лв. за периода м. 08.2018 г. - м. 01.2019 г. е възникнало валидно задължение в тежест на ищцата като потребител на ВиК услуги в имота, но признава, че посоченото вземане е погасено по давност към настоящия момент. Моли разноските да бъдат възложени в тежест на ищцата, доколкото не е дал повод за завеждане на делото.

В открито съдебно заседание (о.с.з.) ищецът Д. В., редовно призована, не се явява. Чрез своя процесуален представител адв. Д. с писмена молба изразява становище, че поддържа исковата молба. Твърди, че има налице правен интерес да предяви иска, тъй като в счетоводството на ответника все още съществува отразяване, че ищецът дължи суми. Излага подробни съображения, че извънсъдебното търсене на вземания е основание за завеждане на делото. Навежда съображения защо следва да бъдат признати разноски на ищеца и да не се прилага чл.78, ал.2 ЗЗД. Представя списък с разноски (л.50-51 от делото), съгласно който претендира 480.00 лева адвокатско възнаграждение по чл.38 ЗА, 50.00 лева държавна такса за образуване на производството и 1.41 лева за банкова такса. Липсва искане за постановяване на неприсъствено решение или решение по признаване на иска.

Ответникът *****, редовно призовано за о.с.з., не се явява и не изпраща представител.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като прецени доводите на страните и извърши самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК приема за установено следното от фактическа и правна

По валидността и допустимостта на производството

Допустимостта на предявеният от ищеца отрицателни установителни иски се обосновава от доказаните по делото твърдения на ищеца за наличие

на правен интерес у него от предявяването им и за надлежна процесуална легитимация на страните по тях. По делото ищецът представя справки, изготвени от ответното дружество, по искане на самият ищец, за това какви задължения има наследодателят на ищеца към ответника. Издаването на такъв документ и справка от ответника за наличието на записани суми, но по искане на ищеца, е достатъчно основание да се приеме, че за ищеца съществува правен интерес да иска сумите да бъдат заличени от базата данни на ответника.

С оглед изразеното искане на ищеца и установените факти, съдът приема, че по своята същност искът представлява искане за заличаване на ищеца в базата данни на ответника, а именно прилагане правото да бъдеш забравен. Ето защо това винаги е допустимо.

Всички тези обстоятелства ясно очертават наличието на правен спор между страните и процесуалната им легитимация по иск за несъществуването на главното вземане на ответника за цена за доставка на енергия.

Не следва с повече от едно изречение да се отбелязва и това, че отрицателният установителен иск е самостоятелен вид искова защита и в никакъв случай (включително и когато при предявяването му са изложени твърдения за несъществуване на вземанията поради погасяването им по давност) правният интерес от предявяването му не е обусловен от предявен срещу самия ищец иск или от образувано срещу него производство за принудително събиране на вземанията - предмет на този иск, както неоснователно твърди ответникът в отговора на исковата молба.

Освен това съдът приема, че достатъчно е в счетоводството на ответника да съществуват записани вземания спрямо ищеца. Това неминуемо води до възникване на правен интерес, тези вземания да бъдат отписани и заличени. Липсата на действия по тяхното принудително събиране не е основание да се приема, че ищецът няма правен интерес. Фактът, че ответникът е издал справка за дължими задължения, но по искане на ищеца, не е основание да се приеме, че липсва интерес да се оспорят тези задължения. Наличието на някакви данни в счетоводство на ответника дава основание на ищеца да иска заличаването на тази задължения, тъй като не са дължими.

В допълнение, ищецът представя писма, издадени от ответника, но

молба на ищеца, от които се установява, че ответникът има записани данни, че ищецът дължи процесните суми. И на това основание е налице правен интерес. Производството е допустимо. (*л. 16,52-56 от делото*)

С оглед изложеното, съдът приема, че исковата молба, инициирала настоящото въззивно произнасяне, е редовна, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от исков процес. Заплатена е необходимата държавна такса. Следователно исковата молба е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Налице са всички положителни и липсват всички отрицателни процесуални предпоставки във връзка със съществуването и надлежното упражняване правото на иск при разглеждане на настоящото производство, които обуславят неговата допустимост. Правото на иск е надлежно упражнено, поради което производството е допустимо. Съдът дължи произнасяне по същество на спора.

По основателността на иска

Предявен е отрицателен установителен иск от Д. Н. В., ЕГН *****, *****, представлявано от *****, с правна с правна квалификация чл.124, ал.1, предл. 3 ГПК, с който се иска да се признае по отношение на ответника, че ищецът не дължи на ответника сумата в размер от 200.85 лева, представляваща доставка и отвеждане на вода, начислена за абонатен номер № *****, начислена за периода от 01.08.2018 г. до 29.02.2020 г. за имот, находящ се в *****.

Като основания (въпреки, че ответникът трябва да изчерпа основанията за доказване на сумата) за предявяване на този иск ищецът е посочил, че липсва облигационна връзка между ищеца и ответника и че вземанията са погасени по давност.

Предвид разпоредбата на чл. 154 ГПК при предявен отрицателен установителен иск в тежест на ответника е да докаже, че претендираното от него и оспорено от ищеца вземане съществува. С оглед наведените в исковата молба основания за недължимост на сумата ответникът следва да установи, че ищецът е потребител на топлинна енергия в имота и се намира в облигационно правоотношение с ответника през посочения период, респ. да установи настъпването на обстоятелства, обуславящи основание за спиране или прекъсване на погасителната давност по смисъла на чл. 115 и чл. 116 ЗЗД.

Ответникът с отговора на исковата молба поддържа, че ищецът е потребител на водоснабдителни и канализационни услуги, като не оспорва, че процесните вземания да са погасени по давност.

През процесния период е приложим Законът за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, обн., ДВ, [бр. 18](#) от 25.02.2005 г., изм. и доп. ДВ. бр.58 от 31 Юли 2015г., доп. ДВ. бр.77 от 18 Септември 2018г., като в чл. 1, ал.2 от същия закон е предвидено, че в кръга на водоснабдителните и канализационни услуги се включват и услугите по пречистване и доставка на вода за питейно-битови, промишлени и други нужди, отвеждане и пречистване на отпадъчните и дъждовните води от имотите на потребителите в урбанизираните територии (населените места и селищните образувания), както и дейностите по изграждането, поддържането и експлоатацията на водоснабдителните и канализационните системи, включително на пречиствателните станции и другите съоръжения.

В § 1, т. 2 от ДР на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, се съдържа легална дефиниция на понятието „потребители на В и К услуги“, като според б. „б“ от посочената разпоредба това са юридически или физически лица - собственици или ползватели в етажната собственост.

Съгласно чл. 3, ал.1, т.2 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, обн. ДВ бр.88 от 8 Октомври 2004г., изм. и доп. ДВ. бр.70 от 3 Септември 2019г.): Потребители на услугите В и К са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради- етажна собственост. Предоставянето на В и К услуги на потребителите срещу заплащане се осъществява от В и К оператори, като в границите на една обособена територия само един оператор може да извършва тази дейност – арг. чл. 198о, ал. 1 и ал. 2 ЗВ. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г., получаването на услугите В и К се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика /собствениците/ на водоснабдителните и канализационните системи или от оправомощени от него /тях/ лица и от съответния регулаторен орган. Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един

местен всекидневник и влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централния ежедневник /чл. 8, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата/.

По делото не са приети писмени доказателства, от които се установява наследодателят на ищеца ***** да е бил носител на правото на собственост, респ. вещен ползвател по отношение на процесния имот. Не се установява ищецът да е била страна по договор за доставка въз основа на писмено искане до ответника за встъпване в облигационно правоотношение водоснабдителни и канализационни услуги.

По делото не е спорно, а и това се установява от приетото удостоверение за наследници с изх. № РНЛ17-УГ01-2069 от 10.02.2017г., издадено от Столична община, район *****, че ***** е починал на 11.02.2012 г., като е оставил за свой наследник по закон ищецът Д. Н. В. – дъщеря, както и ***** – син, с оглед на което за ищеца е налице основание да претендира установяване недължимостта на непогасената чрез плащане сума до размера от 1/2 част, съобразно наследствената си квота, по арг. от чл. 9, ал. 1 ЗН.

Въпреки това, по делото не се спори, а и от материалите се установява, че наследник на ***** е Д. Н. В.. Същото се установи не само от удостоверението за наследници (л.9 от делото), но и от представената справка за вписване в СВ – София (л.32 от делото). От тази справка се установи, че за процесния период и за процесното жилище (гр. София, ***** с таван 53) – обект на ВиК услуги има заведено дело от ищцата към другия наследник. Съгласно чл. 112-114 ЗС се вписват всички вещни иски молби, поради което може да се направи доказателствен извод, че ищцата е приела наследството, след като предявява вещен иск – сделка по обикновено управление на имота. След служебна справка в деловодните регистри на съда, настоящият съдебен състав установи че ищцата е образувало дело за делба за процесния имот срещу другия съсобственик *****, като същата се позовава на наследства от *****.

По делото е представен контролен лист за смяна на водомер, неговите отчитания и талон за пломбиране на водомери, от които е видно, че ищцата се е разписала на мястото на собственик/ползвател на имота. Осъществила е достъп до обекта, приела е смяната на ВиК уреди, приела е отчетите на ответното дружество и техните показания (л.36-37 от делото). От всички

тези действия, както и предявяване на делбен иск може да се установи, че ищцата по ясен и категоричен начин е заявила пред ответника, че е собственик на процесния обект за процесния период. Манифестирането е ясно. Ето защо съдът прие, че ищецът е собственик на обекта по наследство при право на собственост 1/2 идеална част. Доказа се, че ищцата е приела наследството на ***** и е собственик на 1/2 идеална част от процесния обект.

Неоснователни са възраженията на ищеца, че отчитането не е станало по Наредба № 4, чл.32, ал.3 за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи. Ответникът доказва и това основание за начисляване на процесните суми.

Ето защо ответникът при насрещно и главно доказване установи наличието на облигационна връзка с ищеца, отчитането е станало в съответствие със закона и цени, определени от КЕВР.

По делото е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза (ССчЕ), която съдът напълно кредитира като пълна, всеобхватна, компетентна и безпристрастна. От нея се установи, че за посочения период за обекта е начислена сумата от 401.70 лева, които за ищцата възлизат на 200.85, съгласно притежаваната от него 1/2 идеална част от обекта. От заключението се установи, че за процесния период има плащане от страна на ищеца, поради което сумите, които се водят в счетоводството на ответника за процесния обект и период е 85.18 лева, които се сформират от вноските за 03.08.2018 г., 03.10.2018 г., 29.10.2018 г., 05.11.2018 г. и 05.02.2019 г. Остатъкът от 85.18 лева до пълния претендиран размер 200.85 лева ищецът е погасил чрез плащания. Това също е доказателство, макар и косвено от веригата по доказателства и доказателствени изводи, че ищецът е собственик на процесния апартамент, след като плаща задължения към него.

Следователно разликата от 85.18 лева до 200.85 лева, а именно 115.67 лева, се явява погасена чрез плащане от страна на ищеца към ответника и искът в тази част се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен. При положение, че има плащане от страна на ищеца за посочения период, то е неоснователно да се води установителен иск, че сумата не се дължи. Налице са предпоставките същата да се дължи, а и не е погасена по давност и важи

правилото на чл.118 ЗЗД.

Не е спорно между страните, че процесната сума от 85.18 лева е начислена за ВиК задължения за периода от м.08.2018 г. до м.02.2020 г., като последното задължение е с падеж на 05.02.2019 г. Това са периодични вземания, поради което давността е тригодишна. на основание чл.111 ГПК (ТР № 3/18.05.2012 г. по тълк. д. № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС). За най-късното вземане давността настъпва на 05.02.2022 г., Следователно към момента на предявяване на иска (21.06.2023), давността е изтекла и ищецът не дължи процесната сума в размер на 85.18 лева. Този факт не се оспорва и от страните, тъй като ответникът твърди, че сумата е погасена по давност.

С оглед изложеното съдът приема, че ищецът не дължи на ответника сума от 85.18 лева, поради погасена по давност, а за разликата от 85.18 лева до пълния предявен иск в размер на 200.85 лева, искът се явява основателен, тъй като ищецът е платил сумата, налице са сочените от ответника основания за плащания – наличие на облигационна връзка, начисление на неоспорени количества вода и суми, съгласно закона и правилата на КЕВР.

С оглед изложеното следва да бъде постановен диспозитив съгласно уважената част, съгласно поисканото в петитума, а именно да се приеме за установено, че Д. Н. В., ЕГН *****, *****, като наследник на *****, ищец в производството не дължи на *****, претендираната от монополиста сума, по партида с абонатен номер ***** в размер на 85.18 лева (осемдесет и пет лева и осемнадесет стотинки), начислена и претендирана главница за периода м/08/2018 г. – м/02/2020 г. за имот, находящ се в *****, поради погасено по давност, на основание чл.124, ал.1 ГПК.

Следва да се отхвърли иска с правна квалификация чл.124, ал.1 ГПК, предявен от Д. Н. В., ЕГН *****, ***** срещу ***** за горницата от 85.18 лева до пълния претендиран размер от 200.85 лева (представляваща 1/2 част от общо 401.70 лева), начислена и претендирана главница за периода м/08/2018 г. – м/02/2020 г. за имот, находящ се в *****, като неоснователен и недоказан.

По разноските

С оглед изхода на делото, и двете страни имат право на разноски, съгласно пропорцията на отхвърлената и уважената част от иска, на

основание чл.78, ал.1 и ал.3 ГПК. Ответникът е направил възражение за прекомерност.

Ищецът представя списък с разноси (л.50 от делото). Претендира държавна такса и такса за банков превод, като представя доказателства за това (л.8 от делото) и 480.00 лева с ДДС адвокатски хонорар, определен по чл.38 ЗА (безплатна адвокатска помощ).

На ищецът следва да се признаят разноси в размер на 51.41 лева, пропорционално на уважената част от иска. Искът е за 200.85 лева, а уважената част е в размер на 85.18 лева. Следователно разноските са в размер на 21.80 лева. ($51.41 \times 85.18 / 200.85$). Ето защо ***** следва да бъде осъдена да заплати на Д. Н. В., ЕГН *****, ***** сумата от 21.80 лева (двадесет и един лева и осемдесет стотинки), представляващи разноси (държавна такса) в настоящото производство, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл.78, ал.8 ГПК се определя с наредбата за заплащане на правната помощ. Съгласно чл.25, ал.2 Наредбата за заплащане на правната помощ юрисконсултското възнаграждение е в размер на от 100 до 360 лева. С оглед подадения отговор на искова молба, както и ангажиране на ССчЕ, представяне на доказателства, възнаграждението следва да се определи към средния размер, а именно 230 лева. Искът е за 200.85 лева, а отхвърлената част е в размер на 115.67 лева. Следователно юрисконсултското възнаграждение е в размер на 132.46 лева ($230 \times 115.67 / 200.85$). Ето защо Д. Н. В., ЕГН *****, ***** следва да бъде осъдена да заплати на ***** сумата от 132.46 лева (сто тридесет и два лева и четиридесет и шест стотинки), представляващи юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство, на основание чл.78, ал.8 вр. ал.3 ГПК.

Воден от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, че Д. Н. В., ЕГН *****, *****, като наследник на *****, ищец в производството не дължи на *****, претендираната от монополиста сума, по партида с абонатен номер ***** в размер на 85.18 лева (осемдесет и пет лева и

осемнадесет стотинки), част от начислена и претендирана главница в размер на 200.85 лева, представляваща 1/2 част от общо 401.70 лева, начислена за периода м/08/2018 г. – м/02/2020 г. за имот, находящ се в *****, поради погасено по давност, **на основание чл.121, ал.1, предл. 3 ГПК.**

ОТХВЪРЛЯ иска с правна квалификация чл.124, ал.1, предл. 3 ГПК, предявен от Д. Н. В., ЕГН *****, ***** **срещу** ***** за горницата от **85.18 лева** до пълния претендиран размер от **200.85 лева** (представляваща 1/2 част от общо 401.70 лева), **а именно 115.67 лева**, начислена и претендирана главница за периода м/08/2018 г. – м/02/2020 г. за имот, находящ се в *****, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА ***** да заплати на Д. Н. В., ЕГН *****, ***** сумата от 21.80 лева (двадесет и един лева и осемдесет стотинки), представляващи разноски (държавна такса) в настоящото производство, **на основание чл.78, ал.1 ГПК.**

ОСЪЖДА Д. Н. В., ЕГН *****, ***** да заплати на ***** сумата от 132.46 лева (сто тридесет и два лева и четиридесет и шест стотинки), представляващи юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство, **на основание чл.78, ал.8 вр. ал.3 ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД чрез СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, в двуседмичен срок от съобщаването му, по реда на Глава XX ГПК, **на основание чл.258 ГПК.**

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия – докладчик при постъпване на книжа и изтичане на срок.

Съдия при Софийски районен съд: _____